

846

א.ד.

פרומוקול מס. 28/א'
מישיבת ועדת הכלכלה

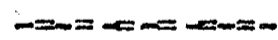
החקיימה ביום ג', ב' מנחה-אב, תשט"ז - 10.7.56 בשעה 11.00

נ ו כ ח י ם

- חברי הוועדה: היו"ר מ. אולמרט
 ש. בז'רנו
 ח. יהודה
 ס. יוספטל
 י. ניצני
 ש. פרלשטיין
 ש. רוזנברג
 ג. שוקן
 ש. שורש

- מוזמנים:
 א. קם - מנהל המחלקה לגידולי שדה במשרד החקלאות;
 ג. כהן - מנהל המחלקה להגנת הצומח;
 ד"ר שפיגל - מנהל המדור לשתלנות;
 א. גוטצ'ק - היועץ המשפטי של משרד החקלאות.
 טר גלאס
 מר סבט - מטעם משרד המשפטים.

סדר-היום:
 סיום הדיון בחוק הגנת הצומח, תשט"ז - 1956
 דיון בחוק הזרעים, תשט"ז - 1956.

היו"ר מ. אולמרט: אני פותח את הישיבה.

עלינו לסיים את היום את הקריאה האחרונה של חוק הגנת הצומח, רצוני להביא לידיעתכם את השינויים בהצעת החוק עליהם הוחלט בוועדת הכלכלה, כפי שנוסחו על-ידי היועצים המשפטיים:

א. בסעיף 1 במקום הגדרה "מוצר צמח"

חבוצ הגדרה זו:

- "מוצר צמח" - חומר מעובד ובלתי מעובד שמוצאו, כולו או מקצתו, מן הצמח, למעט -
 1. נוזלים ושמןים;
 2. מוצרי מזון שעברו תהליך של פיקור, פיסטור, תסיסה או מליחה;
 3. מוצרי מזון שעברו תהליך תעשייתי אחר שיש בו, לדעת שר החקלאות כפי שיקבע בצו, כדי להשמיד נגעים.

ב. בסעיף 2(3) ייווספו בהתחלה המלים : "לאסור, להגביל או".

ג. סעיף 4 יסומן כסעיף 4(א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה :

"(ב) הוראה זו אינה חלה על חקלאים המבערים נגיעים לארכי משקיהם כשהם מבערים אותם בחתום ישובם, בין בנפרד ובין במשותף".

ד. אחרי סעיף 15 יבוא סעיף זה :

" מסירת צווים 16. מסירתו של צו אישי תהא מסירה כדין אם נשלח בדואר רשום לזדמ אשר לו נועד לפי מען מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו הרגיל או מקום עסקיו האחרון, או הוצג במקום בולט על פני המקרקעין שהצו נוגע להם, או שבהם נמצא הדבר שעליו ניתן הצו".

ה. הסעיפים 16 ו-17 יסומנו כסעיפים

17 ו-18 כסדרם.

השינויים אושרו.

היו"ר א. אולמרט: כן מוצאים שינויים נוספים בחוק, בדוח המצוות וההערות חברי הוועדה : א. במקום סעיף 2(4) יבוא הסעיף הבא:

"(4) להסדיר את מכירתם והפצתם של חמרים כימיים שנועדו לביעור נגיעים, אריזתם וייבואם, לרבות קביעת תקנים לחמרים אלה לענין מכירה והפצה".

ב. בסעיף 7 במקום המלה "בצו" תבוא המלה "בחקנות".

ג. אחרי סעיף 8 יבוא סעיף חדש 9 כמופנה בזה ומחברי הסעיפים הבאים אחריו ישונו בהתאם לכך :

" ועדות מיעצות 9. שר החקלאות ימנה לענין חוק זה ועדות מיעצות מורכבות מנציגי הצבור ומעובדי המדינה, ולא יתקין תקנות לפי חוק זה אלא לאחר התייעצות בוועדה מיעצת שנתמנתה כאמור".

ד. במקום סעיף 10 יבוא סעיף זה :

" זכות כניסה 10. מפקח על הצמח רשאי להיכנס בכל שעה סבירה לכל מקום, למעט בית מגורים, ולעלות על כל כלי רכב ולערוך בהם חפוש אם נראה לו לעשות כן לשם ביצוע תפקידו".

השינויים אושרו.

חוק הזרעים, חש"ז - 1956

היו"ר א. אולמרט: מליאת הכנסת העבירה לווידע הכלכלה את חוק הזרעים להכנתו לקריאה שניה ושלישית בכנסת. החקלאים בארץ ייחלו לחוק זה מספר שנים, ואנו מקווים שלאחר קבלתו על-ידי הכנסת הוא יעזור לחקלאים ואף ימדייר וימנע אי-נעימויות רבות הקיימות בקשר לאספקת זרעים ושתילים.

א. קמ: חוק זה בא למלא חלל-ריק, שהעיקר עד כה על החקלאים. לזרעים טובים יש חשיבות בכלית רבה, כי גם היבול וגם רמתו תלויים בזרעים טובים. זה מזמן הורגש העדרו של חוק אשר יבטיח את הייצור הטוב של זרעים מחד, ומאידך - יגן על החקלאים מפני זרעים לא-טובים. בשנים האחרונות נחבלו תופעות מצד מדאיגות, כאשר נכנסו לחנוכה קנו זרעים, ולאחר שבדקו אותם נחברר שאלה היו זרעים מאיכות גרועה ביותר ביחס לכומר הנביטה, סוג הזנים וכדומה. חוק זה עם קבלתו יכול לתקן מצב דברים זה ולהעלות את ייצור הזרעים על פסים אשר יבטיחו איכות מתאימה של זרעים ועל-ידי כך גם את רמת היבולים. זהו ערכו של החוק בדרך-כלל.

הדברים שאמרתי נכונים לגבי סייב הזרעים. אנו מצד מעוניינים, כדי להעלות את היבולים, להגיע לזרעים משובחים שערכם רב להשגת יבולים טובים. חוק זה שהוא חוק מסגרת, בתוספת התקנות שיוחקנו על-פיו, יבטיחו ייצור זרעים משובחים, שבעזרתם בלבד אפשר להגיע ליבולים גבוהים.

ד"ר גלאס: לשם ויכוח יעיל, עלינו לפסוח על הסעיפים 1 ו-2, שהם סעיפים של הגדרות, ויש להם משמעות רק לאחר קריאת החוק כולו.

ש. רוזנברג: אני מציע להתחיל בסעיף 4, כי בדעתי להציע לשנות את סדר הסעיפים, ושסעיפים 2 ו-3 יבואו בסוף החוק ולא בתחילתו.

החוק צריך להתחיל בהוראות הסובסטנטיביות, ולרק לאחריו יש לומר - שר החקלאות ראשי להתקין תקנות. לפי הסדר התקנות צריכות לבוא בסוף, כי ענין התקנות אינו יכול להיות מוגדר בדרך של פרטים, אני מציע לכן לעבור קודם כל על ההוראות הסובסטנטיביות.

א. קמ: מטרת החוק היא להבטיח ייצור זרעים; העיקר הוא - ייצור הזרעים, לפי אותם קווים שציינתי. החלק השני של החוק הוא אמנם הכרחי וחיוני, אבל הוא אינו אותו חלק אליו אנו מתכוונים. לא בכדי הופיעו סעיפים אלה בתחילה, ואני מציע להתחיל בהם.

סעיף 2(א)

ש. רוזנברג: ההגדרה הזו רק מצמצמת, כי על כל תקנה שהשר יתקין אפשר יהיה לומר, שלא היה צורך בה לשם קידום השבתת זרעים, והוא יהיה חייב להוכיח זאת. אני מציע לומר - שר החקלאות ראשי, לצורך חוק זה, להתקין את התקנות הבאות.

מר גלאס: לא בהיסח-הדעת הוכנסה ההגבלה הזאת. אני מבקש להדגיש במיוחד את הנוסח הסוביקטיבי; לא נאמר כאן - שר החקלאות ראשי, לשם קידום השבתת זרעים, להתקין תקנות, אלא שהוא ראשי לעשות כן, אם ראה צורך בכך. זאת כדי לסתור את הטענה, שאפשר לבחון או לבדוק את חוקיות התקנות בביח-דין גבוה לצדק או בפני שופט, שאריך לדון אדם שעבר על התקנות, מפני שלפי כל התקדימים ביח-המשפט אינו נכנס לשיקוליו של השר. כל זמן שהדבר היה במסגרת של שיקול נבון, ביח-המשפט אינו בודק אם מבחינה אוביקטיבית היה צורך בתקנה ואם התקנה היתה הכרחית לשם קידום השבתת זרעים, אלא לכל היותר ביח-המשפט יכול לטעון אם לא היה ניצול של סמכות למטרות שאינן מטרות של החוק הנדון.

בשים לב לעובדה שזהו חוק מסגרת המעניק סמכות די רחבה, הציעה הממשלה להגביל עצמה ולומר, שכאן יינתן לשר החקלאות מורה-דרך מה הם השיקולים שהוא צריך לשקול בבואו להתקין את התקנות, והוא הדין לגבי ועדה מיעצת, מסתבר איפוא שרק במקרים יוצאים מן הכלל של שרירות יכול ביח-המשפט להתערב בענין חוקיות התקנות.

ש. רוזנברג: אחרי ששמעתי את ההסבר אינני מבין במה היה זה מוריד מסמכויות שר החקלאות; להיפך - זה היה מרחיב את סמכויותיו. לדעתי יש לומר: שר החקלאות ראוי לצורך חוק זה להתקין תקנות, ואם הוא יהיה שרירותי - אפשר יהיה לפנות לבית-דין גבוה לצדק, אין כל צורך להוסיף את המלים "לשם קידום השבחת זרעים." אפשר גם לומר - ראה צורך לשם חוק זה.

ש. שורש: מבחינה חקלאית זוהי הגדרה מתאימה. חוק זה מגמתו היא השבחת זרעים, ומובן שהדבריות ייאמרו במפורש. אינני סבור שמליח אלו יכולים למעט במשהו את ערכו של החוק ואפשרויות הפעולה על-פיו, והן רק מורות למוסד המבצע במקרים מסויימים שלא לחרוג מהמסגרת. אני מציע להשאיר את הנוסח המוצע.

מר גלאס: הוועדה כבר קיבלה נוסח דומה בחוק הגנה הצומח, שם יש הגבלה דומה, על כל פנים לגבי חלק מהתקנות.

א-ר להצעתו של חבר-הכנסת רוזנברג - אני מוכן לקבל את הנוסחה הבאה; שרשוח לפי חוק זה לא תשתמש בסמכות הניחוח לה, אלא במידה ונראה צורך לשם קידום השבחת זרעים, אבל זו שאלה של ניטוח בלבד. בכל אופן, ההצעה להכניס את מגמת החוק בסעיף נפרד וכאן לומר: ראה צורך לשם חוק זה - אינה נראית לי.

ש. שורש: אני מציע כי בסעיף 2 (א) תבוא תוספת בה ייאמר במפורש, שקביעת אזורי הגנה תיעשה בהתייעצות עם הוועדה.

מר גלאס: הדבר נאמר בסעיף 4.

ש. פרלשטיין: לי לא נראה שסעיף 4 חופף ענין זה.

ש. רוזנברג: אני מציע כי בסעיף 2 ייאמר - שר החקלאות ראשי, אחרי התייעצות בוועדה המייעצת שנתמנתה כאמור, אם ראה צורך בכך להתקין תקנות. בהחלט לכך, נתקן לאחר מכן את סעיף 4.

א. קם: לי נראה שיש צורך לקבוע אזורי הגנה לא רק למטרות הבטחת זנים טובים, אלא גם לשם מטרות אחרות, יכול לקרות שאזור מסוים נגוע במחלה, ואין רוצים לקחת ממנו זרעים. אני מציע לומר - לקבוע איזורי הגנה לגידול זרעים מזן טהור ולמטרות אחרות, להשאיר את הסיפא.

מר גלאס: מאדגו אין התנגדות להפוך את הסדר, ואז בוודאי לא יהיה ספק שבקשר עם קביעת אזורי הגנה, הדרך היחידה הקבועה בחוק היא - תקנה, ונעזרת לדוח התייעצות מוקדמת עם הוועדה המייעצת.

היו"ר א. אולמרט: אני מציע שנעבור עתה לסעיף 4.

ש. רוזנברג: לדעתי יש לחלק את סעיף 4 לשניים; לאחר המלים "עובדי המדינה" יש לשם נקודה, ואם החלק השני של הסעיף להעביר לסעיף 2 הכללי.

מר גלאס: כיוון שסעיף 2 הוא הסעיף היחיד בו מדובר על תקנות, להבדיל מהחוק הקודם שבו היתה שורה שלמה של סעיפים בהם היה מדובר על תקנות, אני סבור שהדבר לא יטרבל את החוק ואפשר לקבל את התיקון.

מקום של סעיף 4 אינו משנה, אבל חייב
הישג מהותי, כי גם סעיף 3 מדבר על
תקנות, לפי סעיף 4 = חייב לקבל את מסקנותיה של הוועדה.

לפי חוקס העיסה בסעיף 2 וצ"ל אשף
לפ"ש שלטון ש"ס סמכות כללית להתקין תקנות;
אבל הוא אינו צריך להתקין עם הוועדה, כי זה מופיע בסעיף
נפרד, אם חייב עצמו הסעיף 4 = יכול להיות ספק אם מדבר
חייב לדעת יש להכניס את ענין ההתייעצות בפירוט לסעיף 2 אדבר
על התקנת תקנות.

אשר לסעיף 3 = אינני יודע אם נחוצה
התייעצות בקשר לתקנות בדבר אגרות, כי זהו דבר דומה, פירוש.
לדעת סעיף 4 אדיר להיות סעיף 2, ולכאורה
מדובר על התקנות - יש לכתוב בפירוט, לאחר התייעצות בוועדה המייעצת.

אבי מקוזה שלוועדה מייצגת חיה אפשרות
לייעץ גם בענין אגרות. בכל התקנות שהש
יחקין - הוא צריך להתייעץ בוועדה, וזוהי כוונת החוק. אנו בוודאי
צריכים להיות מעוניינים בכך, שההתייעצות תחול על כל התקנות.

היו"ר מ"א אולמרט:
נראה לי שאני יכול לסדר ולומר, שלפי דעת
הוועדה יש לחלק סעיף 4 ולשים בקורה לאחד
המלים "עובדים מדינה" את המשפט יש להעביר לסעיף 2, שהנוסח שלו
יהיה כללי ויבטיח התייעצות בוועדה המייעצת לגבי כל התקנות, כולל
תקנות בדבר אגרות.
אני מצקש להביא נוסח משפטי מתאים לישיבה
הבאה, ברוב הקשר וההצעות של הצד הוועדה.

ס. יוספטל:
הענין בקצות אודות הנוגה יכול לנבוע לא רק
מגודל קרעם מן סודר אלא גם מחלוקת עובדים
אחרים, אנו מציע אפוא לחלק את סעיף 2(א) לשניים.
כאן מדובר על דעות ולא על מחלוקת, על
הסכמה לנבוע מחלוקת קצתה כרגו בחוק האגרות.

ס. ירוזברג:
האם אפשר לומר - ולשם זה לאסור או להגביל
וכו'?

ס. שרש:
אני מציע להשמיט את המלה "משוכחית" בסעיף
2(ב), ובסעיף 2(ג) להוסיף - אם יהיה צורך

ענין הסיווג במה בסעיף אשנה (ז).
אני מציע להשמיט הגבלה זו לגבי קרעים
משוכחים, כי אינני מעוניין להגביל את

ס. ירוזברג:
מה אם הוועדה של "קרעים משוכחים" אינן
היא מסוגלת

גם לי נראה שזוהי הגדרה מטחית גרידא,

היו"ר מ. אולמרט:

א. קס:
אנו מבחינים בין "זרעים טובים" לבין "זרעים משובחים". "זרעים טובים" הם לה הממליים אחרי החקן - כוח נביטה, נקיון וכדומה, אבל אלה אינם מבחינים מהרת הזן, שהוא היור גורם מכריע.

היו"ר מ. אולמרט:
הסבר זה הוא מטוכן. אני חושב שיהיה חקן של מינימום, ואני עומד על דעתי שיש להשמיט מלה זו.

מר שפיגל:
אין הגדרה ל"זרעים משובחים". למעשה אנו זקוקים לשני מיני זרעים, ונכון שהחוק אינו עונה על כך בצורה ברורה. אנו זקוקים לסטנדרט מינימלי, ועלינו במשך הזמן ליצור עליתות, סוג של זרעים משובחים שבהם אסור שיהיה אפילו אחד אחד של תערובת, שבאמצעותם נוכל להשביח ולהעלות את היכולים. אני מבין שהוועדה המייעצת והתקנות יקבעו מה הפיתוש של "זרעים משובחים".

ש. שורש: אפשר לומר - "לפי מינם".

מר גוטגלד:
אני מצטרף לדברי מר שפיגל. יש בכל העולם חכניות לגידול זרעים משובחים (סרטיפיייד סידס). יש זרעיר שמגדלים אותם בגידול מיוחד ותחת פיקוח מיוחד, וזה מקנה להם מעמד מיוחד גם בשוק ונותן להם גושפנקה רשמית.

ש. רוזנברג: אפשר להגדיר בחוק את המונח "זרעים משובחים".

מר גלאס:
אם נשמיט מלה זו - לא נגרע מסמכותו של שר החקלאות. אם לא יכולים להיכנס לסבך הזה של "זרעים משובחים", אזי עד כמה שהדבר נוגע לבחינות משפחיות - הייתי מצדד בהצעה למחוק את המלה "משובחים" ולהשאיר את הדבר לשר החקלאות.

ש. בז'רנו:
סעיף משנה (ב) מדבר על זרעיר משופח ונותן סמכות לשר להסדיר את גידולם ומכירתם. סעיף משנה (ז) מדבר על זרעים שאינם משובחים, על זרעים אחרים ולגביהם יש לשר סמכות לקבוע חקן אבל לא להסדיר את גידולם ומכירתם, אלא רק לאסור ולהגביל את מכירתם. השר דורש לעצמו בסעיף משנה (ז) פחות סמכות, ולמה לנו לתת לו לגבי זרעים שאינם משובחים סמכות שהוא חושב שאין לו אורך בה? יכול להיות שארין להגדיר מה הם זרעים משובחים ומה הם זרעים רגילים, אבל יש הבדל בין שני הסעיפים הללו.

ג. כהן:
גם אני סבור שארין להגדיר בחוק את המושג "זרעים משובחים", אבל הכרחי שיהיה פיקוח על זרעים מסוג זה.

טוכה: הוועדה מביעה משאלה להגדיר את המושג "זרעים משובחים" בחוק.

ג. כהן:
אשר לסעיף משנה (ג) - הרי יחכן גם שהזרעים ילכו ליצוא, ובהתאם לאמנה בינלאומית שאנו חבריה בה, אף ארץ לא תכיר בתעודה שלא הוצאה על-ידי המחלקה להגנת הצומח. בחוק הגנת הצומח יש סמכות להוציא תעודות כאלה, ולפי גוסס זה עלולה להירוצר כפילות.

מר גלאס:
כיוון שהמשלה חברה באמנה הבינלאומית, חובתה לקיים את האמנה, סעיף זה בא לתת לשר סמכות לקיים את האמנה ולא לפעול נגדה.

מר גוטגלד:
אי-אפשר להפריד בין כושר הנביטה, הנקיון והבריאות. במסגרת התקנות, ענין בריאות יימסר למי שמוסמן לכך, היינו - המחלקה להגנת הצומח.

סעיף משנה (ה)

מר גוטגלד: לתעודות יש תוקף לתקופה מסויימת. החוק קובע שמכירת זרעים צריכה להיות מלווה בתעודה שתאריכה תוך תקופה מסויימת.

ש. פרלשטיין: אני סבור שאפשר לשלב סעיפים (ד) ו-(ה).

מר גלאס: אנו נבחון זאת.

סעיף משנה (ו)

א. קה: אנו מעוניינים בהכנת זנייה חדשים, מתאימים יותר לתנאים המקומיים. אנו מעוניינים שמי הכרה רשמית שזהו זן שונה מזן אחר, בעל שפוטל בכיוון זה גם יקבל חכונות מסוימות טובות.

ש. רוזנברג: מה ההבדל בין המושגים "דרכים" ו"תנאים" הנזכרים בסעיף משנה זה?

ש. שורש: מגמת הסעיף ברורה ורצויה, מה שאין כן הניסוח. אני מציע לומר - לקבוע תנאים למתן הכרה רשמית.

מר גלאס: אנו נבחון זאת.

סעיף משנה (ז)

ש. שורש: אני מציע להוסיף את המלה "להסדיר" לאחר המלים "לאסור ולהגביל".

מר שפיגל: זהו כמעט הסעיף החשוב ביותר בחוק, אם כותבים: "לאסור ולהגביל" מבינים את הכוונה; אולם אם מוסיפים את המלה "להסדיר" זה נותן מקום לפירושים.

ש. פרלשטיין: נראה לי שהסדר הטוב דורש שסעיף זה יהיה הסעיף הראשון.

מר גוטגלד: בנינו את החוק בצורה כזו שהתחלנו משלב הגידול ואחר-כך עברנו לצד המסחרי ולשיווק. זה נראה לנו כסדר המתקבל על הדעת.

ש. פרלשטיין: זהו המקרה הרגיל והטיפוסי, ולכן יש להתחיל בו.

היו"ר מ. אולמרט: אנו נחזור לדון בחוק באחת הישיבות הקרובות.

ג. שוקן: בשבוע שעבר החלטנו שהשבוע נסיים את הדיון בשאלת חברת ים המלח. אינני מבין לכן מדוע לא מופיע סעיף זה בסדרה היום של הוועדה.

היו"ר מ. אולמרט: בישיבה הקודמת הפסקנו את הדיון כדי לתת אפשרות לסיעה אחת להיעץ. בהתאם לתקנון, הייתי נאלץ בחור היו"ר להביא את השאלה לדיון בפני ועדת הכנסת, כדי שהיא תהיה הפוסק האחרון מה מתר זמה אסור לוועדת הכלכלה. הדיון בוועדת הכנסת התקיים היום, אך לא צערי לא הגיע לסיומו. היות והיה ברור מראש שהדיון לא יסתיים - לא יכולתי למלא תחתי. משאלת הוועדה

ולהכניס את הטעיף בסדר-היום. עתה אין לנו כל ברירה אלא לחכות להחלטת ועדת הכנסת.

מספר מיטות העלו שאלה זו כהצעה לסדר-היום במליאה, אולם שר הפיתוח ביקש לדחות את הדבר לשבוע הבא.

ש. בז'רנו: חילוקי-הדעות היו אם מותר או אסור לנו להניח את מסקנותינו על שולחן הכנסת; אבל על כך שצריך להגיע למסקנות - לא היו חילוקי-דעות.

היו"ר מ. אולמרט: היחה דעה שלפי החקנון איננו יכולים להגיע לסיכום ולמסקנות.

ש. בז'רנו: אם ועדה רוצה להגיע למסקנות לאחר דיון, לשם סיום הדיון, ולהשאיר את מסקנותיה בפרוטוקול - אינני חושב שאינו שהיא תקנה בחקנון יכולה לאסור עליה זאת. הוועדה יכולה להחליט ברוב דעות, שהיא אינה רוצה לסכם את הדיון - אבל זה אינו מענינה של ועדת הכנסת. צריך להחליט אם מותר או אסור להניח את המסקנות על שולחן הכנסת, אבל לא אם מותר לנו לסיים את הדיון במסקנות.

ש. שורש: עד כמה שאני מבין את החקנון - הוא אוסר עלינו זאת. נאמר לי שגם בעבר לא היו החלטות של ועדות בענינים שלא הועברו אליהן על-ידי מליאת הכנסת.

ש. פרלשטיין: ההחלטה שלנו היא בגדר של המלצה, וברור שגם בעבר היו מקרים דומים של סיכום דיון והמלצות בפני הנוגעים בדבר. השאלה שנחשורה היא - האם יכולים אנו להניח את המלצותינו על שולחן הכנסת, שיהיו נספחות ל"דברי הכנסת", אבל שהוועדה לא חוכך להמליץ על חקוניה מסוימים - זה דבר חדש לגמרי.

ש. שורש: היום נדונה השאלה בוועדת הכנסת, וגם חברי אופוזיציה היו בדעה זו. אני מאיע שנחכה עד להחלטת ועדת הכנסת. הדיון בוועדת הכנסת הוא על פרוש החקנון.

ש. רוזנברג: דומני שוועדת הכנסת אינה הגוף המוסמך לפרש את החקנון, לשם כך יש ועדת פירושים. אם יש חילוקי-דעות בנוגע לפירוש החקנון - צריך לפנות לנשיאות או לוועדת הפירושים. מאידך, יכולה ועדת הכנסת להציע שינוי - זוהי זכותה וזה מסמכותה. אולם כל זמן שהיא לא עשתה זאת - מסמכותה להחליט רק את המסקנות יונחו על שולחן הכנסת את לאו.

הייתי תומך בגישתם של חברי-הכנסת פרלשטיין ובז'רנו, אבל כיוון שהדיון בוועדת הכנסת התחיל - אין לנו צורך להיכנס כרגע לענין זה ומוטב לכן לחכות להחלטה.

י. אלמוגי: אין לנו ברירה אלא לחכות עד לגמר הבירור בוועדת הכנסת. אני מבין שהוויכוח הוא קונסטיטוציוני ונמצא בספירה שבין מליאת הכנסת לבין הוועדות שלה. מבחינה צרה של קואליציה ואופוזיציה, הרי סיכום בענין היזום על-ידי הוועדה הוא לטובת הקואליציה. אבל מעות היא לחשוב שהבעיה היא של היחסים בין הקואליציה לאופוזיציה - זו היא בעיה קונסטיטוציונית גרידא הנוגעת לסמכות והנהגה של מליאת הכנסת, ומה שהמליאה יכולה להאציל מסמכותה על הוועדות.

בסיכום - אני מסכים שנשמע בנדון את ועדת הפירושים, אולם קודם-כל עלינו לחכות להחלטת ועדת הכנסת.

הוחלט: לחכות עד לגמר הבירור בוועדת הכנסת.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00